

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Kopeckou v právní věci

žalobce: J. M. narozený
bytem
zastoupený advokátem Mgr. Marianem Francem
sídlem Solní 4, 301 16 Plzeň

proti

žalovanému: Česká republika - Státní pozemkový úřad, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 – Žižkov
zastoupený advokátem Mgr. Davidem Kroftou
sídlem Tyršův dům, Újezd 450/40, 118 01 Praha 1

pro: nahrazení projevu vůle uzavřít smlouvu o vydání náhradního pozemku

takto:

I. Nahrazuje se projev vůle žalovaného s touto smlouvou:

Převodce: Česká republika – Státní pozemkový úřad, se sídlem Praha 3, Husinecká 1024/11a, PSČ 130 00

a

Nabyvatel: J. M. narozený, r.č., bytem

uzavírají tuto

Smlouvu o převodu pozemků

1.

Státní pozemkový úřad, jednající jménem České republiky jako převodce, spravuje ve smyslu zákona č. 229/1991 Sb. o úpravě vlastnických stavů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „zákon o půdě“), mimo jiné též tyto pozemky ve vlastnictví státu:

- parc. č. [REDAKCE] o výměře 1 728 m²,
- parc. č. [REDAKCE] o výměře 486 m²,
- parc. č. [REDAKCE], o výměře 4 624 m²,
- parc. č. [REDAKCE] o výměře 2 502 m²,
- parc. č. [REDAKCE] o výměře 3 239 m²,
- parc. č. 3 [REDAKCE], o výměře 1 629 m²,

všechny zapsány na LV č. [REDAKCE] pro obec a katastrální území Louny u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Louny.

2.

Nabyvateli vznikl nárok na bezúplatný převod pozemků z vlastnictví státu podle § 11a, zákona o půdě. Pozemky uvedené v čl. 1 této smlouvy mají hodnotu 769 929 Kč.

Touto smlouvou, nabyvatel vypořádává své nároky vůči převodci na převod jiného pozemku dle zákona o půdě aktuálně v celkové částce 810 028,75 Kč, když tento nárok nabyvatel uplatňuje na základě pravomocných rozhodnutí Státního pozemkového úřadu v Praze ze dne 23. 11. 2005 čj. PÚ 3400/05, ze dne 30. 4. 2010 čj. PÚ 127/91/1, ze dne 3. 10. 2012 čj. PÚ 127/91/3, ze dne 30. 4. 2002 čj. PÚ 1346/02, ze dne 3. 2. 1998 čj. PÚ 166/98, ze dne 26. 7. 2004 čj. PÚ 1664/04, ze dne 3. 8. 2004 čj. PÚ 1745/04, ze dne 1. 3. 2005 čj. PÚ 228/05, ze dne 19. 1. 2006 čj. PÚ 234/06, ze dne 29. 11. 2004 čj. PÚ 2595/04, ze dne 9. 4. 1998 čj. PÚ 758/98, ze dne 23. 3. 2005 čj. PÚ 831/05 a ze dne 23. 3. 2005 čj. PÚ 832/05 v celkové výši 985 602 Kč.

3.

Převodce převádí na nabyvatele nemovitosti – pozemky specifikované v čl. 1 této smlouvy, včetně součástí a příslušenství, se všemi právy a povinnostmi a nabyvatel je do svého výlučného vlastnictví přijímá. Vlastnické právo k pozemkům přechází na nabyvatele vkladem do katastru nemovitostí na základě této smlouvy.

4.

Smluvní strany prohlašují, že jim nejsou známy žádné skutečnosti, které by k uzavření smlouvy bránily. Nabyvatel dále prohlašuje, že je mu znám stav převáděných pozemků a tyto pozemky do svého výlučného vlastnictví přijímá tak, jak je uvedeno v čl. 3 této smlouvy.

5.

Smluvní strany se dohodly, že jakékoliv změny a dodatky této smlouvy jsou možné pouze písemnou formou na základě dohody účastníků smlouvy.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 92 711,41 Kč, do 3 dnů od právní moci rozsudku, k rukám Mgr. Mariana France, advokáta sídlem v Plzni, Škroupova 10.

Odůvodnění:

1. Žalobce, kterému byl přiznán nárok na převod jiného pozemku ve smyslu § 11a zákona č. 229/1991 Sb. (zákon o půdě) se svým návrhem domáhal nahrazení projevu vůle žalovanému spočívajícího v souhlasu se smlouvou o bezúplatném převodu pozemků do výlučného vlastnictví žalobce, které si sám vybral, a to pozemků v k.ú. Louny, obec Louny a k.ú. Postoloprty, obec Postoloprty. Žalobce namítal, že po dobu 13 let se mu nepodařilo vykryt jeho restituční nárok, nepodařilo se mu náhradní pozemky získat v rámci veřejných nabídek s tím, že bez svého zavinění do současné doby žádný pozemek jako náhradní vůči části svého restitučního nároku nezískal. Doba, po kterou se snaží získat od žalovaného náhradní pozemky je natolik dlouhá, že z důvodu liknavosti a neprůhlednosti veřejných nabídek zůstane jeho restituční nárok nevyřádan, resp. vyřádan pouze penězi. V průběhu řízení specifikoval pozemky, kterých se touto žalobou domáhá tak, že se jedná o parcely č. [REDAKCE], o výměře 1 728 m², parc. č. [REDAKCE] o výměře 486 m², parc. č. [REDAKCE], o výměře 4 624 m², parc. č. [REDAKCE], o výměře 2 502 m², parc. č. [REDAKCE] o výměře 3 239 m², parc. č. [REDAKCE] o výměře 1 629 m², všechny zapsány na LV č. [REDAKCE] pro obec a katastrální území Louny u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Louny, které jsou k vykrytí nároku vhodné a jsou převoditelné.
2. Žalovaný s návrhem nesouhlasil, namítal, že nejsou zákonné podmínky pro vyhovění žaloby s tím, že nebyla prokázána liknavost nebo svévole, libovůle či diskriminační postup žalované a že to je naopak žalobce, který dlouhodobě nevykazuje aktivní přístup k domožení se svých práv s tím, že jeho aktivita při veřejných nabídkách nebyla dostatečná.
3. Soud po provedeném dokazování, a to listinných důkazů, které k objasnění skutkových okolností sporu, považoval za dostačující, zjistil následující:

Žalobce je na základě pravomocných rozhodnutí Státního pozemkového úřadu v Praze ze dne 23. 11. 2005 čj. PÚ 3400/05, ze dne 30. 4. 2010 čj. PÚ 127/91/1, ze dne 3. 10. 2012 čj. PÚ 127/91/3, ze dne 30. 4. 2002 čj. PÚ 1346/02, ze dne 3. 2. 1998 čj. PÚ 166/98, ze dne 26. 7. 2004 čj. PÚ 1664/04, ze dne 3. 8. 2004 čj. PÚ 1745/04, ze dne 1. 3. 2005 čj. PÚ 228/05, ze dne 19. 1. 2006 čj. PÚ 234/06, ze dne 29. 11. 2004 čj. PÚ 2595/04, ze dne 9. 4. 1998 čj. PÚ 758/98, ze dne 23. 3. 2005 čj. PÚ 831/05 a ze dne 23. 3. 2005 čj. PÚ 832/05 oprávněnou osobou k uplatnění neupokojeného restitučního nároku v celkové výši 985 602 Kč. Žalobce namítal, že ke dni podání je to již 13 let, kdy nebyly jeho restituční nároky uspokojeny, nepodařilo se mu náhradní pozemky získat v rámci veřejných nabídek, do těchto příliš nevstupoval zejména z důvodu liknavosti a neprůhlednosti veřejných nabídek, pozemků, které jsou často stahovány případně blokovány jinými předběžnými opatřeními oprávněných osob. Žalobce navrhl, aby soud rozhodl o nahrazení projevu vůle žalovaného a uzavřel s ním Smlouvu o převodu pozemků v k.ú. Louny a k.ú. Postoloprty, které v žalobním návrhu podrobně identifikoval. Žalovaný v rámci svého vyjádření namítal, že žalobce neprokázal liknavost nebo svévoli, libovůli či diskriminační postup žalované, za situace, kdy se oprávněná osoba navzdory aktivnímu přístupu nemůže dlouhodobě domoci svých práv. Podle názoru žalované aktivita žalobce při veřejných nabídkách nebyla dostatečná, celkem bylo vyhlášeno 89 kol veřejných

nabídek, v rámci kterých bylo nabídnuto celkem 248 955 pozemků, z toho se jednalo o 26 399 adekvátních pozemků nacházejících se na území Hlavního města Prahy a Středočeského kraje. Žalovaný předložil přehled žádostí žalobce do veřejných nabídek pozemků a přehled úspěšnosti podaných žádostí k tomu soud zjistil, že žalobce podal celkem 51 žádostí, v rámci kterých byl částečně úspěšný. Převoditelností požadovaných pozemků se žalovaný vyjádřil tak, že ohledně pozemků č. parc. [redacted] žalovaný nezjistil žádné zákonné překážky, pozemky se nachází v zastavitelném území obce a je určen k zastavění stavbou „výroba“. Pozemky jsou zároveň potřebné pro pozemkové úpravy a dle názoru žalovaného jsou k převodu nevhodné. Co se týče pozemků [redacted] k tomu se účastníci shodně vyjádřili, že se jedná rovněž o pozemek v kategorii převoditelný. Hodnota pozemků byla zjištěna znaleckým posudkem Daniely Raškové číslo posudku 2475/2012 ze dne 22. 8. 2012 a to v případě pozemku č. parc. [redacted] částkou 84 672 Kč, pozemku č. parc. [redacted] částkou 226 576 Kč, pozemku č. parc. [redacted] částkou 122 598 Kč, pozemku č. parc. [redacted] částkou 158 711 Kč a posudkem Ing. Miroslava Vodičky číslo 474919 ze dne 1. 2. 2019 a to pozemku č. parc. [redacted] částkou 143 352 Kč. Co se týče pozemku č. parc. [redacted] učinili právní zástupci souhlasným prohlášením nespornou skutečnost, že tento pozemek o výměře 486 m² je oceněn částkou 34 020 Kč. Žalobce k prokázání svého aktivního přístupu doložil žádost oprávněné osoby o převod zemědělského pozemku v k.ú. Lipence ze dne 23. 3. 2020 a sdělení Státního pozemkového úřadu ze dne 27. 4. 2020, kterým byl pozemek tzv. stažen z veřejné nabídky pozemků, neboť pozemku bylo vydáno předběžné opatření Obvodního soudu pro Prahu 5 zakazující dispozici s pozemkem. Dále žalobce doložil výzvu k podání nabídky nároku na převod pozemku k.ú. Tachov a Brod u Stříbra ze dne 27. 4. 2020 a protokol z vyhodnocení výzvy, podle kterého byl pozemek vydán vítězi s nejvyšší nabídkou s tím, že žalobce se umístil na druhém a třetím pořadí.

4. Shora zjištěný skutkový stav posoudil soud podle práva.

Podle § 11a odst. 1 zákona č. 229/1991 Sb. (zákon o půdě) oprávněným osobám uvedeným v § 4, kterým podle tohoto zákona nelze vydat pozemek odňatý způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 a 2, převádí pozemkový úřad jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Osoby, na které právo oprávněné osoby na bezúplatný převod jiného pozemku přešlo děděním, se pro účely tohoto zákona považují za oprávněné osoby.

Podle § 11a odst. 2 zákona č. 229/1991 Sb. (zákon o půdě) veřejné nabídky sestavuje pozemkový úřad jak z pozemků, které se nacházejí v zastavěném území obce nebo zastavitelné ploše takto vymezenými závaznou částí schválené územně plánovací dokumentace, pokud jejich převodu nebrání zákonná překážka, tak z pozemků, které se nacházejí mimo zastavěné území obce nebo zastavitelné ploše takto vymezenými závaznou částí územně plánovací dokumentace. Pozemky nepřevedené na základě této nabídky budou předmětem převodu podle zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů.

Podle § 6 odst. 1 písm. b) zákona č. 503/2012 Sb. podle tohoto zákona nebo zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, anebo zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, nelze převádět zemědělské pozemky nebo jejich části určené územním plánem nebo regulačním plánem anebo rozhodnutím o umístění stavby k zastavění veřejně prospěšnými stavbami nebo stavbami dopravní infrastruktury nebo těmito stavbami již zastavěné, s výjimkou zemědělských pozemků převáděných podle § 3 odst. 4, § 7 nebo § 10 odst. 1, zemědělských pozemků již využitých ke zřízení technické infrastruktury; v případě pochybností vydá na základě žádosti Státního pozemkového úřadu vyjádření příslušný úřad územního plánování.

Judikatura Nejvyššího soudu ČR a judikatura Ústavního soudu Č (zejm. náleze ze dne 4. 3. 2004, sp. zn. III. ÚS 495/02, náleze ze dne 30. 10. 2007, sp. zn. III. ÚS 495/05, či náleze pléna Ústavního soudu ze dne 13. 12. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 6/05, uveřejněný pod č. 531/2005 Sb.) je ustálena v závěru, že v případě liknavého, svévolného či diskriminujícího postupu Státního pozemkového úřadu či jeho předchůdce - Pozemkového fondu ČR může oprávněná osoba nárok uplatnit u soudu žalobou na vydání konkrétního vhodného pozemku, aniž by důvodnost takové žaloby bylo lze vázat na podmínku jeho zahrnutí do veřejné nabídky (§ 11a zákona o půdě), a že takový postup (jenž je výrazem zásady *vigilantibus iura scripta sunt*) nelze vůči ostatním oprávněným osobám pokládat za diskriminující (rozsudek velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 9. 12. 2009, sp. zn. 31 Cdo 3767/2009, uveřejněný pod č. 62/2010 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).

V judikatuře dovolacího i Ústavního soudu je rovněž dlouhodobě zastáván názor, že osoby, jimž podle zákona o půdě vznikl nárok na převod náhradních pozemků, se mohou žalobou domáhat, aby Státnímu pozemkovému úřadu (dříve Pozemkovému fondu ČR), resp. žalované byla uložena povinnost uzavřít s ní smlouvu o převodu konkrétních, jimi vybraných, pozemků (byť jinak právem na výběr pozemku, který jim má být poskytnut jako náhradní, nadány nejsou, viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 14. 11. 2013, sp. zn. 28 Cdo 3284/2011), pokud řečený veřejnoprávní subjekt neplní svou povinnost udržovat nabídku náhradních pozemků mající dostatečné kvalitativní a kvantitativní parametry, aby při uspokojování restitučních nároků nedocházelo ke zbytečným průtahům a k počínání, které by bylo lze označit za liknavé, či dokonce svévolné (viz např. již citovaný rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 9. 12. 2009, sp. zn. 31 Cdo 3767/2009, a rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 1. 9. 2010, sp. zn. 28 Cdo 3893/2008, a již citované nálezy Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 495/02 a sp. zn. III. ÚS 495/05).

Žalobce je oprávněnou osobou dle § 11a odst. 1 zákona č. 229/1991 Sb. zákon o půdě. Uspokojení nároku tak jak se jej domáhá žalobce, jako oprávněná osoba se vymyká zásadně zákonem stanovenému postupu (§ 11a zákona o půdě) a je považováno za výjimečné, uplatnitelné v situaci, jsou-li prokázány okolnosti, na jejichž podkladě lze postup žalované kvalifikovat jako liknavý, svévolný či diskriminační, a kdy se oprávněná osoba přes svůj aktivní přístup nemůže dlouhodobě domoci svých práv

V daném případě se žalobce domáhal nahrazení projevu vůle žalovaného spočívajícího v souhlasu se smlouvou o bezúplatném převodu pozemků do vlastnictví žalobce a to parc. č. [REDAKCE], o výměře 1 728 m², parc. č. [REDAKCE] o výměře 486 m², parc. č. 3 [REDAKCE], o výměře 4 624 m², parc. č. [REDAKCE] o výměře 2 502 m², parc. č. [REDAKCE], o výměře 3 239 m², parc. č. [REDAKCE], o výměře 1 629 m², všechny zapsány na LV č. [REDAKCE] pro obec a katastrální území Louny u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Louny. Podle znaleckých posudků a souhlasného prohlášení právních zástupců stran o ceně pozemků mají tyto pozemky hodnotu 769 929 Kč. Podle pravomocných rozhodnutí Státního pozemkového úřadu v Praze činí nárok žalobce částku dosud nevypořádaného nároku 985 602 Kč. Pozemky, kterých se žalobce domáhá, si sám vybral, všechny jsou zapsány na LV č. 10 002 pro obec a katastrální území Louny u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Louny, jedná se o pozemky ve vlastnictví státu, nachází se v zastavitelném území obce a jsou určeny k zastavení stavbou „výroba“. Žalobce prokázal, že se v průběhu 13 let před podáním žaloby domáhal uspokojení svého nároku ve veřejných nabídkách, v rámci kterých se mu nepodařilo svůj nárok v plném rozsahu uspokojit. Liknavost žalovaného shledává v dlouhotrvajícím období, po které mu nebyl řádně restituční nárok oceněn a také v tom, že nabídky žalované jsou často neprůhledné, pozemky jsou z veřejné nabídky stahovány a blokovány předběžnými opatřeními. Otázka liknavosti a svévole žalované ve věci uspokojení nároků žalobce byla již judicována rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 10. 2017, čj. 14 Co 174/2017 – 342, podle

kterého „V případě druhého žalovaného otázka liknavosti tak jasná není, neboť tento žalobce se začal veřejných nabídek zúčastňovat až poměrně pozdě. Lze říci, že ve vztahu k němu je hodnocení hraniční. Pro závěr v jeho prospěch nakonec hovoří jednak zásadní preference restitučních nároků, jednak fakt, že doba, po kterou se lze ještě účastnit veřejných nabídek je kvůli tzv. restituční teče již velmi krátká. V důsledku tohoto faktu se značně snížila pravděpodobnost, že by se žalobce prostřednictvím veřejných nabídek ještě mohl uspokojit (což ukazují výsledky jeho účasti zjištěné soudem 1. stupně). Zákonodárce přitom upřednostňuje uspokojení restituční práve vydáním (původního nebo náhradního) pozemku před peněžitou náhradou (což lze vyčíst například z preambule zákona o půdě nebo z jeho § 14 odst. 1 věty druhé), z čehož je pak třeba dovodit, že v současnosti by měl být stát k restitučním benevolentnější tak, aby jejich nároky byly uspokojeny pokud možno vydáním náhradního pozemku. Lze dodat, že přímý výběr pozemku není na úkor ostatních restituční, jelikož jak konstatoval Nejvyšší soud, je i tu třeba přihlížet k zásadě *vigilantibus iura* (viz rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 1324/14).“ Dovolání do tohoto rozsudku bylo nejvyšším soudem ČR usnesením ze dne 9. 5. 2018 čj. 28 Cdo 849/2018-436 odmítnuto. Okresní soud v Lounech se s tímto právním posouzením věci ztotožnil a k této argumentaci ještě dodává, že i v průběhu soudního řízení projevil žalobce aktivitu o získání zemědělského pozemku dne 23. 3. 2020 podal žádost o převod pozemku v k.ú. Lipence, následně mu dne 27. 4. 2020 bylo Státním pozemkovým úřadem sděleno, že tento pozemek byl tzv. stažen z veřejné nabídky pozemků pro oprávněné osoby a to z důvodu nařízeného předběžného opatření zakazující dispozici s pozemkem vydané Obvodním soudem pro Prahu 5 sp. zn. 16 C 165/2020 ze dne 17. 4. 2020. Dále se žalobce aktivně zúčastnil na základě nabídky Státního pozemkového úřadu ze dne 27. 4. 2020 a podal návrh nabídky nároku k pozemkům v k.ú. Tachov a k.ú. Brod u Stříbra podle protokolů z vyhodnocení výzvy ze dne 1. 6. 2020 byl pozemek vydán vítězi s nejvyšší nabídkou z více relevantních nabídek, přičemž žalobce obsadil druhé, resp. třetí pořadí. V daném případě je zřejmé, že i přes aktivní přístup žalobce bylo o nároku uplatněném v r. 1992 rozhodnuto až v roce 2005 s tím, že správná výše restitučního nároku byla sdělena v roce 2015 a žalobci se doposud nepodařilo svůj nárok uspokojit ve veřejných nabídkách i přestože se opakovaně účastnil nabídkového řízení žalovaného lze mít za to, že žalovaný postupuje při vykrytí restitučního nároku žalobce liknavě a nelze po žalobci nadále spravedlivě požadovat další účast ve veřejných nabídkách, v rámci kterých nelze jeho nárok v celkem vysoké výši dosavadně uspokojit.

Poté co soud posoudil otázku liknavosti a svévole žalovaného ve prospěch žalobce, zabýval se současně posouzením vhodnosti pozemků navrhovaných žalobcem k převodu podle § 6 odst. 1 písm. b) zákona č. 503/2012 Sb., nebo zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, anebo zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon). Podmínka pro vyhovění žalobě na uložení povinnosti bezúplatně převést zemědělský pozemek oprávněné osobě za nevydaný pozemek mimo veřejnou nabídku je, aby šlo o pozemek k převodu „vhodný“ (tedy pozemek, jenž by byl – nebyť liknavého postupu Pozemkového fondu ČR – do veřejné nabídky takto zařaditelný); k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 13. 12. 2007, sp. zn. 28 Cdo 4180/2007, uveřejněné pod č. 72/2008 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, dále např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 10. 9. 2009, sp. zn. 28 Cdo 4876/2008, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 3. 1. 2011, sp. zn. 28 Cdo 99/2010, nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 9. 2014, sp. zn. 28 Cdo 3304/2014. Z rozhodovací praxe soudů vyplývá, že za kritéria „vhodnosti pozemku“ lze např. pokládat, zdali nejde o pozemek zatížený právy třetích osob (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15. 7. 2011, sp. zn. 28 Cdo 1568/2011), zda jeho převod není z jiného důvodu zapovězen zákonem (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 3. 1. 2011, sp. zn. 28 Cdo 99/2010), zda jej lze zemědělsky obhospodařovat (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 12. 2013, sp. zn. 28 Cdo 592/2013, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 4. 2010, sp. zn. 28 Cdo 855/2010), nebo zda nevzniknou jiné problémy při hospodaření s takovým pozemkem (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 9. 2014, sp. zn. 28 Cdo 2462/2014). Ze skutkových zjištění soudu vyplynulo, že co se týče pozemků č. parc. [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] zapsaných na LV č. [REDAKCE] pro obec a k.ú. Louny u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Žatec, že neexistují žádné zákonné

překážky k převodu těchto pozemků, které se nacházejí v zastavitelném území obce a jsou určeny k zastavění stavbou „výroba“ s tím, že pozemky jsou současně potřebné pro pozemkové úpravy. Žalovaný namítal, že tyto pozemky nepovažuje vhodné k převodu, ale soud tuto námitku neshledal relevantní, neboť tyto pozemky nelze považovat ze zákona za nepřevoditelné ve smyslu právní úpravy, jak shora uvedeno. Stejná argumentace je přílehlavá i ohledně pozemku č. parc. █████ zapsaného na LV č. █████ pro obec a k.ú. Louny, ohledně kterého oba právní zástupci shodně prohlásili, že se jedná o pozemek, který je v kategorii převoditelný. S ohledem na shora uvedené soud dospěl k závěru, že nárok žalobce je v plném rozsahu prokázán a návrhu vyhověl.

5. Výrok o nákladech řízení je důsledkem aplikace § 142 odst. 1 o.s.ř, žalobce měl ve věci plný úspěch požadoval přiznat právo na náhradu nákladů řízení za právní zastoupení podle vyhlášky č. 177/96 Sb. za 6 úkonů po 11 380 Kč (z tarifní hodnoty 769 929 Kč (rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 33 Odo 865/2005 ze dne 15. 12. 2005), 6 režijních paušálů po 300 Kč, cestovné právního zástupce žalobce z AK Plzeň k OS Louny a zpět, 3x v celkové výši 4 141 Kč, náhradu za ztrátu času 24 půlhodin po 100 Kč, celkem 2 400 Kč, 21 % DPH ve výši 16 090,41 Kč, celkem 92 711,41 Kč a soud uložil žalovanému zaplatit tuto částku do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Mariana France, advokáta sídlem v Plzni, Škroupova 10.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím řádně a včas splněna, lze se jejího splnění domáhat návrhem na soudní výkon rozhodnutí.

Louny 8. června 2020

JUDr. Eva Kopecká v. r.
samosoudkyně

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 23.11.2020, datum vykonatelnosti 27.11.2020. Připojení doložky provedla Andrea Patkoló, dne 10.3.2021.